

РЕШЕНИЕ

№ 3181

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **7517** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 18, ал. 5 от Правилника за приложение Закона за закрила на детето (ППЗЗДет).
Образувано е по жалба на В. В. В. срещу Задължително предписание № П/Д-С-ЛЦ-001/25.06.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л.. С жалбата се излагат съображения, че предписанието не е съобразено с изискванията на чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет., тъй като жалбоподателката е осъществявала многобройни разговори и срещи със социалните работници. Не се споделят констатациите на органа, че детето се намира в риск. Допълнително се излагат твърдения за недобросъвестно поведение на бащата, свързани с подаването на множество сигнали пред различни институции. Поддържа се още, че бащата не се е съобразявал с режима и плановите на сина си. Посочва се за несъгласие между родителите за дните, през които бащата да осъществява режим на лични отношения със сина си. Оспорват се твърденията, че майката ограничава контактите на детето с бащата. Твърди се още за служебна ангажираност на жалбоподателката, което ограничава възможността на майката да откликва на всяко искане за среща от ДСП по повод множеството сигнали на бащата. Твърди за постановено определение по гр. д. № 64599/2023 г. по описа на СРС, с което са определени привременните мерки. В заключение се поддържа, че жалбоподателката е съдействала на органа и не е било необходимо издаването на предписанието.

Ответната страна - директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. изразява

становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – Г. Н. З. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – малолетният М. З., чрез назначения си особен представител, счита за неоснователна жалбата.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори, че жалбоподателката В. В. В. и Г. Н. З. са родители на малолетния М. З., роден през 2022 г., които не отглеждат съвместно своя син, тъй като са разделени.

По делото е приложена кореспонденция, водена между В. В. В. и Г. Н. З., от която се установява, че същите имат сериозни разногласия за режима на лични отношения между детето и бащата, както и за начина на полагане на грижи от всеки един от двамата родители.

Част от кореспонденцията, водена през месеци май и юни 2024 г., е допълнително адресирана до ДСП – Л. и ДСП – С. (напр. на 18.06.2024 г. жалбоподателката от имейл [електронна поща] е уведомила двете учредения за постигнато съгласие между родителите, според което бащата ще взема детето от детската ясла и ще го връща на майката в 19 ч.).

Представени са допълненото споразумение от 18.03.2024 г. към трудов договор и заповед за командировка, от която се установява, че жалбоподателката е трудово ангажирана и на 05.04.2024 г. е била командирована в [населено място].

Страните не спорят за образувано и висящо гр. д. № 64599/2023 г. по описа на СРС, което има за предмет разрешаването на спор за упражняването на родителски права по отношение на малолетния М. З.. Не се спори, че по това дело са постановени привременни мерки, въпреки че не е представен такъв съдебен акт. От изявлението на заинтересованата страна Г. Н. З., става ясно, че привременните мерки са постановени на 28.06.2024 г., според които същият има право на лични отношения с детето от 09:00 ч. в събота до 19:00 ч. в неделя, включително през летните месеци (последните три дни на месеците юни, юли и август).

По преписката е приложен план за действия от 07.03.2024 г., изготвен по реда на чл. 16а ППЗЗДет., с който са определени следните краткосрочни цели: № 1 „Намаляване риска от въвличане на детето в конфликтни ситуации. Проследяване на здравословното и психо – емоционалното му състояние“ и № 2 (погрешно посочена като № 3): „Социална работа с родителите във връзка със справянето на конфликти и кризи в отношенията помежду им“.

В изпълнение на краткосрочната цел № 1 са определени следните дейности: 1. „Задоволяване на базисни нужди на детето и осигуряване на възможности за по – нататъшното му развитие“; 2. „Задоволяване нуждите на детето от медицинско обслужване; 3. „Издаване на направление за социални услуги за работа с родителите и детето след подаване на заявление от тяхна страна“; 4. „Предоставяне на информация от доставчика на социални услуги на работещите по случая в отдел „Закрила на детето““; 4. „Сътрудничество от страна на родителите/близките при работата на отдел „Закрила на детето““; 5. „Периодично събиране на информация от други източници – училище, личен лекар и др. с цел незабавно информироване на отдел „Закрила на детето“ за проблеми на детето и предприемане на действия по компетентност; 6. „Провеждане на периодични срещи с детето от страна на отдел „Закрила на детето“ в ДСП – Л. с цел проследяване състоянието и развитието му; 7. „Консултиране на

майката и бащата, относно методите на възпитание на детето, потребностите му и начините на задоволяването им“; 8. „Осъществяване на редовни контакти на детето М. с двамата си родители по сигурен и безопасен начин съобразно постигнатото единомислие, привременни мерки и/или съдебно решение“; 9. „При нежелание от страна на някой от родителите да посещава социални услуги и неподаване на заявление от негова страна – издаване на заповед и/или предписание за ползването на такива“;

В изпълнение на краткосрочната цел № 2 (погрешно посочена като № 3) са определени следните дейности: 1. „провеждане на периодични срещи между майката, бащата и работещите по случая от отдел „Закрила на детето“ в ДСП – Л. и ДСП – С.; 2. Насочване на родителите към подходящ доставчик на социални услуги с цел преодоляване на конфликтите помежду им и постигане на нормална комуникация между тях“; 3. „При нежелание от страна на някой от родителите да посещава доставчик на социални услуги – да се издаде заповед“; 4. „Консултиране на родителите за правомощията и компетенциите на институциите, работещи с деца и мерките, които следва да бъдат предприети спрямо тях, при установяване на риск за живота и здравето на детето, както и за обстоятелството, че решенията на съда трябва да се спазват“; 5. „Периодично консултиране на родителите, относно значението на поддържане на контакти с другия родител“.

Жалбоподателката се е запознала на 28.03.2024 г. с плана за действие, изготвен на 07.03.2024 г., видно от последната страница на документа, за което е изразила несъгласие. В тази връзка същата е подала становище срещу плана за действие, с който се посочва, че не се ограничават контактите между детето и бащата. Поддържа, че бащата не желае да прекарва време със сина си и подава множество неоснователни сигнали срещу нея. Счита, че не следва да е отговорно лице по краткосрочна цел „Социална работа с родителите във връзка със справянето на конфликти и кризи в отношенията помежду им“, тъй като същата нямала конфликт с бащата и същият не се съобразявал с постигнатите до този момент уговорки за режима на лични отношения (взимане на детето от ясла в 17:00 ч. и връщането му на майката в 19:00 ч.).

По преписката е налично писмо от 08.03.2024 г. на директора на ДСП – С., адресирано до жалбоподателката В. В. В., с което се приканва същата да посети ДСП – Л. в удобно за нея време, за да се проведе среща с бащата и детето, която е с цел разрешаване проблемите в семейството. Същата е предупредена, че при липса на сътрудничество ще се издаде задължително предписание по реда на чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет. Липсват доказателства за връчването на това писмо.

По преписката е налично писмо от 27.03.2024 г. на директора на ДСП – С., с което се информира ДСП – Л., че бащата е заявил ползването на социална услуга „Медиирани срещи“ с майката и в тази връзка жалбоподателката следвало да бъде консултирана за необходимостта за ползване на същата социална услуга.

По преписката е наличен имейл от 01.04.2024 г., изпратен от служител на ДСП – Л. (Ц. А.) до жалбоподателката, с който се приканва да се яви на среща на 03.04.2024 г. Жалбоподателката е върнала отговор по имейла, с който съобщава за получена пролетна алергия и невъзможност за явяване на срещата.

Последвало е изготвяне на писмо изх. № СЛ/Д-С-ЛЦ/753-048/22.04.2024 г. на директора на ДСП – Л., адресирано до жалбоподателката В. В. В., с което ѝ се указва в срок до 23.04.2024 г. да осъществи контакт със служител на отдел „Закрила на

детето“ към ДСП – Л., относно провеждане в удобен за нея час за среща на 24.04.2025 г. или 25.04.2025 г., с цел депозиране на заявление за ползване на социални услуги. Същата е допълнително уведомена, че на бащата е издадено направление за ползване на социална услуга „Медиирани срещи“ между родителите и „Информирание и консултиране“ към Института за социални дейности и практики.

Писмо изх. № СЛ/Д-С-ЛЦ/753-048/22.04.2024 г. е изпратено на 22.04.2024 г. до жалбоподателката по имейл ([електронна поща]), съвпадащ с този от приложената към жалбата кореспонденция. Посоченият документ не е оспорен от жалбоподателката, поради което съдът приема, че писмото е получено от нея.

На 26.04.2024 г. (в 11:14 ч.) служители на ДСП – Л. са изпратили втори имейл до жалбоподателката, с който е информирана за възможността за подаване на заявление за ползване на социална услуга. Допълнително е разяснено, че заявлението може да се подаде по имейл, което следва да се извърши до 14:00 ч. на 26.04.2024 г.

Съставен е констативен протокол от 26.04.2024 г., в който е констатирано, че жалбоподателката не отговаря на телефонни позвъняване, извършени от служители на ДСП – Л., както и че не са постъпили имейли от същата.

Изготвени са социални доклади от 07.06.2024 г. и 24.06.2024 г., имащи почти идентично съдържание. В същите са разказани гледните точки на всеки един родител за отношенията помежду им и тези с детето. Описани са още съответните сигнали, подадени от двамата родители.

В двата социални доклада е посочено, че на 03.04.2024 г. е изпратено по имейл писмо изх. № СЛ/Д-С-ЛЦ/753-035/03.04.2024 г. до жалбоподателката, с което е консултирана до влизане сила на съдебния акт по привремените мерки, следва в удобно за нея време да посети ДСП – Л., за да се проведе среща с бащата и детето с цел разрешаване на проблемите в семейството. Посочено е, че с писмото жалбоподателката е предупредена, че при липса на сътрудничество ще се издаде задължително предписание по реда на чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет. Отражено е още, че на 05.04.2024 г. е организирана среща между родителите, но впоследствие е постъпил отговор по ел. поща от жалбоподателката за невъзможността за присъствие на тази дата заради служебна ангажираност, като се допълва, че за периода от 08-12.04.2024 г. предстоят командировки без фиксирани дати

Обсъжданите в двата доклада писмо от 03.04.2024 г. и отговор не са представени по делото, въпреки че в съдебно заседание от 12.11.2024 г. съдът е дал указания на органа за представянето им. Въпреки липсата на тези документи, съдът приема, че такова писмо е изпратено и е подаден отговор по него, тъй като тези действия са обективирани подробно в социалните доклади, приложени по делото, а страните не са оспорили тяхното съдържание. Касае се за неоспорен документ, изготвен на основание чл. 16, ал. 1 ППЗЗДет. от длъжностно лице (социален работник), съдържащ отразяване на събраната информация, за да се направи съответната оценка по случая.

Последвало е издаване на оспореното Задължително предписание № П/Д-С-ЛЦ-001/25.06.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с което на основание чл. 21, ал. 1, т. 3 ЗЗдет., във връзка с чл. 18, ал. 4 от ППЗЗдет. е предписано на В. В. В. следното:

1. Да се въздържа от всякакви действия, които имат вредно въздействие върху здравето и психическото развитие на детето, както и да не го поставя в конфликт на лоялност между значимите за него възрастни;

2. Да сътрудничи своевременно на отдел „Закрила на детето“ при ДСП – Л. и да осигурява присъствието на детето при организиране на среща с малолетния М. З.;
3. В двуседмичен срок да сключи договор с лицензиран доставчик на социални услуги ЦОП при ИСДП [населено място] за срок от една година, за социална услуга „оценка на родителския капацитет на В. В.“. При необходимост повишаване на родителския ѝ капацитет. Консултиране на майката и разглеждане на теми, свързани с възпитанието и отглеждането на дете, за неговите потребности и за невъвличането му в конфликт на лоялност и/или консултиране на майката по извеждане и за невъвличането му в конфликт на лоялност и/или консултиране на майката по изведените нужди. Оценка на психоемоционалното състояние на детето и/или нужди съобразно с ниската му възраст. Подкрепа за възстановяване контактите на детето с бащата“, включително „Медиирани срещи“ между детето и другия родител;
4. Да посещава социална услуга за оказване на психологическа подкрепа с цел недопускане на увреждане на психоемоционалното развитие на детето и подобряване комуникацията между нея и бащата на малолетния;
5. Да осигурява при необходимост присъствието на детето при посещаване на социалната услуга за оказване на психологическата подкрепа с цел недопускане на увреждане на психоемоционалното развитие на детето в ЦОП на ИСДП;
6. Да съдейства и изпълнява заложените цели в Планове на действие на отдел „Закрила на детето“ при ДСП – Л. относно работата по случая с детето М. З.;
7. Да решава въпросите, касаещи отглеждането и възпитанието на М. З., съвместно с бащата, в духа на добрия тон и запазване на атмосферата на емоционален комфорт на детето. Да спазва разпоредбата на чл. 122, ал. 1 СК - носител на родителски права и задължения по отношение на ненавършили пълнолетие деца е всеки родител и ал. 2 - Родителите имат равни права и задължения, независимо дали са в брак;
8. Да гарантира правото на детето да контактува с баща си, съгласно чл. 9, т. 3 от Конвенцията на ООН за правата на детето;
9. Да спазва разпоредбата на чл. 123, ал. 1 СК - Родителските права и задължения се упражняват в интерес на детето от двамата родители заедно и поотделно. Когато родителят е действал сам, той е длъжен да уведоми другия родител;
10. (погрешно посочена т. 11) Да спазва разпоредбата на чл. 124, ал. 1 СК - детето има право да бъде отглеждано и възпитавано по начин, който да осигурява неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие и ал. 2 - Детето има право на лични отношения с родителите си, освен ако съд е постановил друго.

За всички предписания е даден срок от 6 месеца за изпълнението им.

В мотивите на предписанието е посочено, че В. В. В. не съдейства на отдел „Закрила на детето“ към ДСП – Л., тъй като не изпълнява плана за действие за работа по случая. Същата не полагал усилия за преодоляване на риска за детето от психоемоционалното му развитие. Не предприема действия в посока да работи с независим доставчик на социална услуга, с цел преодоляване конфликта с бащата на детето Г. З., недопускане на увреждания на психоемоционалното развитие на детето и подкрепа при новонастъпили обстоятелства. Според органа е констатиран риск за психоемоционалното развитие на детето.

На 05.09.2024 г. е изготвен втори план за действие. Жалбоподателката е изразила несъгласие с втория план за действие от 05.09.2024 г., видно от последната страница на документа, за което посочва, че са спазват привременните мерки, определени от СРС.

Впоследствие жалбоподателката е подала молба за предоставяне на социални услуги вх. № СЛ/Д-С-ЛЦ/753-143/16.09.2024 г. В същата е посочена, че се подава по повод издаденото задължително предписание и моли да се насочи към ЦОП „Шанс“. В резултат на това е издадено Направление за ползване на социални услуги № НП/Д-С-ЛЦ-039/28.10.2024 г., с което В. В. В. е насочена до Сдружение „Ес о ес детски селища България“ за предоставяне на социална услуга: ДДД 001425 Център за обществена подкрепа за срок от 12 месеца.

В направлението са посочени следните потребности, установени при оценката: Оценка на родителския капацитет на майката; При необходимост повишаване на родителския ѝ капацитет; Оценка на взаимовръзките на родителите, разпределяне на роли и механизми на вземане на решения от тях; родителско информиране и консултиране на майката в посока запазване връзката родител – дете; Консултиране на майката и разглеждане на теми, свързани с възпитанието и отглеждането на дете, за неговите потребности и/или консултиране на майката по изведените нужди; Психологическа подкрепа на майката; Медиации срещи между родителите.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от лице, имащо правен интерес, тъй като жалбоподателката е адресат на предписанието.

Разгледаната по същество, жалбата е частично основателна.

Жалбата е неоснователна в частта, с която се оспорват т. 2, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от Задължителното предписание № П/Д-С-ЛЦ-001/25.06.2024 г., а в останалата част - т. 1, т. 7, т. 8, т. 9 и т. 10 (погрешно посочена т. 11) е основателна, тъй като тези части от предписанието са нищожни.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган - директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., тъй като това е в неговите правомощия съгласно чл. 18, ал. 4 ППЗЗД.

Спазена е установената от закона форма. Оспореното предписание е в писмена форма и отговаря на изискуемото законово съдържание, включително с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването му.

По делото липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът по назначаването би постановил акт в противен смисъл.

Органът е направил проучване и оценка на постъпилите сигнали от двамата родители, при което правилно със социалния доклад е направен извод, че детето се намира в риск, свързан с психоемоционалното му развитие, тъй като се намира в центъра на родителски конфликт по повод възникнали спорове относно неговото отглеждане, режим на лични отношения, полагане на ежедневни грижи и други.

Въз основа на направената оценка на случая социалният работник е изготвил план за действие, с който са определени краткосрочни цели и дейности за тяхното постигане, имащи за цел да предотвратят риска, свързан с психоемоционалното развитие на детето. Планът за действие е съобщен на жалбоподателката и впоследствие са изпращани писма по имейл на жалбоподателката, за да се изпълнят дейностите за

постигане на заложените краткосрочни цели.

Не се споделят доводите, обосновани с разбирането, че органът не е съобразил подаването на множество сигнали от страна на бащата. Не винаги действията по подаване на сигнали следва да се квалифицират като неправомерно поведение спрямо жалбоподателката, тъй като поражда задължения единствено за органа да извърши проверка по тях. Органът следва да провери дали същите са основателни и за тази цел може да изиска информация от жалбоподателката, но може и да не пристъпи към това, ако счита, че бащата злоупотребява с правото си да подава сигнали и да ангажира институциите с незначителни ситуации. В случая рискът за детето е установен на база сигналите от двамата родители, а не само от сигналите на бащата, което се подкрепя от факта за влошените отношения между родителите и невъзможността на двамата да поставят интересите на детето на първо място. Необходимо е да се посочи, че и двамата родители са посочени като задължени лица за част от дейностите по плана за действие. Следва да се посочи, че предписанията не са издадени заради постъпилите множество сигнали, а заради липсата на съдействие за изпълнение на дейностите за постигане на заложените краткосрочни цели.

Органът правилно е установил краткосрочните цели и дейности, свързани с преодоляване риска от психоемоционалното развитие на детето, които са заложените в плана за действие. Съгласно § 1, т. 11, б. „в“ от ДР на ЗЗДет. е регламентирано, че „дете в риск“ е дете, за което съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие. В случая се касае за силно влошени отношения между родители и за невъзможност на същите да постигнат съгласие по отношение на отглеждането на детето, режима на лични отношения, полаганите ежедневни грижи, ежедневието на дето и други. Посоченото се подкрепя от водената кореспонденция между родителите и от факта на подаване на сигнали от двамата родители, с които всеки излага съображения за недостатъчен родителски капацитет за отглеждане на дете. Подкрепя се още от изготвените социални доклади, отразяващи проучването и оценката на сигналите. Влошените отношения между родителите и поставянето на детето (съзнателни или несъзнателно) в центъра на този конфликт винаги се отразява на психоемоционалното му развитие, т. е. детето се намира в риск.

Всички цели и действия, посочени в плана за действие, съответстват на поведението на родителите и имат за цел да възстановяват правилната комуникация между тях по повод задоволяване нуждите на детето, методите на възпитание на детето, потребностите му, начините на задоволяването им и други. Това следва да се извърши с периодични срещи с двамата родители и ползването на социални услуги за преодоляване на конфликтите помежду им и постигане на нормална комуникация между тях. Именно активната работа и с двамата родители (а не и с единия) е начин за преодоляване на конфликтни ситуации и избягване поставянето на детето в центъра им. По този начин мерките отчитат интереса на детето във връзка с психоемоционалното му развитие, отчитайки взаимоотношенията на родителите.

Не е нарушен материалният закон по отношение на т. 2, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от Задължителното предписание № П/Д-С-ЛЦ-001/25.06.2024 г. Посочените части от предписанието е насочено към ползването на конкретни социални услуги и изпълнението на дейности за постигане на целите, заложените в плана за действие (сътрудничество, да осигурява присъствието на детето на срещи и при доставяне на социални услуги, сключване на договор с лицензиран доставчик на социални услуги,

консултации, провеждането на медиация, психологическа подкрепа, оказване на съдействие и други). Именно същите са сред мерките по чл. 23 ЗЗДет. (информирание и консултиране, застъпничество и посредничество, общностна работа, терапия и рехабилитация, обучение за придобиване на умения, подкрепа за придобиване на трудови умения и дневна грижа) и имат връзка с краткосрочните цели и дейности за изпълнението им, посочени в плана за действие.

Мерките за закрила са разписани в чл. 4 ЗЗДет. Те се основават на изрично изброените в чл. 3 от ЗЗДт принципи. Целта им е да защитят и гарантират основните права на детето във всички сфери на обществения живот. В случая разписаните мерки по т. 2, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от задължителното предписание отчитат най - добрия интерес на детето, съобразявайки влошените взаимоотношения между двамата родители.

Съгласно чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет. при отказ за сътрудничество от страна на родител, настойник или попечител или на лицето, което полага грижи за детето, по предложение на социалния работник, водещ случая, директорът на дирекция „Социално подпомагане“ издава задължително предписание. Видно от текста на цитираната разпоредба необходима и задължителна предпоставка за издаването на административен акт по посочения текст е наличието на отказ за сътрудничество от страна на лицето, полагащо грижи за детето, във връзка с прилагане на предприетите мерки за закрила на детето по Глава трета от ППЗЗД.

С изготвените два социални доклада е налице изготвено предложение на социалния работник, водещ случая, отнасящо се за необходимостта за даване на задължителни предписания във връзка с липсата на сътрудничество на майката.

В случая е налице отказ за сътрудничество от страна на жалбоподателката, тъй като същата не се отзовавал на изпратените покани за провеждане на съвместни срещи и не е ползвала доброволно социалните услуги, за които е била насочена. В тази връзка са били изпращани писма на 27.03.2024 г., 01.04.2024 г., 22.04.2024 г., 26.04.2024 г. (част от същите не са приложени по делото, но са отразени в социалните доклади, които не са оспорени от жалбоподателката) по имейла на жалбоподателката, с които е приканвана да се яви на среща в ДСП – Л. заедно с детето и да подаде заявление за ползване на социална услуга. Същата не е отговаряла на същите и не изпълнявала посоченото в писмата. Не са представени убедителни доказателства за обективна невъзможност за явяване на срещи (единствено за 05.04.2024 г. се сочи извинителна причина заради командировка в [населено място], но не и за останалите). Това поведение на жалбоподателката се подкрепя и от отношението ѝ към плана за действие, тъй като е изразила категорично несъгласие с него. По тези съображения е налице поведение на жалбоподателката, което представлява отказ за сътрудничество.

Горното налага извод, че оспореното предписание в частта за т. 2, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 съответства на материалния закон. Тези предписания съответстват и на целта на закона, а именно да се защитят интересите на детето. В подкрепа на това е последващото поведение на жалбоподателката, което следва да се тълкува като осъзнаване необходимостта от ползване на социални услуги, тъй като е подала молба за предоставяне на социални услуги вх. № СЛ/Д-С-ЛЦ/753-143/16.09.2024 г., за което е издадено Направление за ползване на социални услуги № НП/Д-С-ЛЦ-039/28.10.2024 г.

Съдът намира за нищожно Задължителното предписание № П/Д-С-ЛЦ-001/25.06.2024 г. в частта за т. 1, т. 7, т. 8, т. 9, т. 10 (погрешно посочена т. 11). Същите нямат за предмет мерки по чл. 23 ЗЗДет., с тях не се насочва към ползването на социална

услуга и не са в изпълнение на дейности по повод заложените в плана за действие краткосрочни цели. Нормата на чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет. има за предмет само предписания, които е отказано сътрудничество за мерки, предвидени в плана за действие. В тази връзка обсъжданите части от задължителното предписание са лишени от предмет.

Същите представляват преписване на императивни норми от СК или насочват към поведение (напр. т. 1), съответно на общи правила за поведение между родители или с деца. Субектите са задължени да спазват законовите задължения, при което е безпредметно включването им в задължителни предписания. Разпореденото от органа не може да се отнесе към никоя от мерките, посочени в чл. 23 ЗЗДет. На практика не е приложена никаква мярка по чл. 23 ЗЗДет., поради което се касае за най – тежкия, водещ за нищожност на предписанието в обсъжданата част.

С оглед горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. В. срещу т. 2, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от Задължително предписание № П/Д-С-ЛЦ-001/25.06.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л.

ОБЯВЯВА за нищожни т. 1, т. 7, т. 8, т. 9, т. 10 (погрешно посочена т. 11) от Задължително предписание № П/Д-С-ЛЦ-001/25.06.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: